

"הַרִיבֹנוּ בְּכַעֲשׂוֹל בְּמִדְּרָךְ עַבְיָהּ" (ישע' 40: 1)
 * זא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
 * זא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גזירה

בס"ד ערב שבת קדש פרשת 'בלק', טו' (יום הלולת 'אור החיים הקדוש') - טז' תמוז, ה-תשפ"ה, (2025) יולי 12 -> 11 למנינים) - גליון מס' 377

לשם יחוד קודש בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!!

שפת הכרזת תענית יז בתמוז

לעילוי נשמות
הורו הקרים ע"ה: מור אבי יעקב קמליאן בן רחל ז"ל-נפ"ר ניסו ה-תשע"ח ואמי מרת פרחת אליזה בת חביבה ז"ל נפ"ר כה' תמוז ה-תשס"א - מנוחתם עדין
לע"נ יששכר (תע"ז) בן מרים ודוד נפטר לבית עולמו ונטמן ביום הששי ז' באדר, ערב שבת קדש פרשת 'ואתה תצוה', ה-תשפ"ה
לע"נ יששכר (שלי) בן חדרה נפטר יד' אדר א' ה-תשפ"ד. ולע"נ בנו- אביחי (שלי) בן מרים ע"ה, נטמן ביום ב', כב' אדר ב' ה- תשפ"ד
לע"נ הגב' המנוחה אורנית פ"ה בת דסיה היה שבתולט"א- נפטרה ונטמנה ביום רביעי ג' אב-תשפ"ה
לע"נ הגב' המנוחה רוזה בת עליזה ז"ל - נפטרה ביום שלישי כה' חשוון ונטמנה ביום רביעי כו' חשוון ה-תשפ"ה
לע"נ שלוח חבי"ד שנרצח באכזריות באמירות הר"ר צבי הכהן קונו הי"ד, שנרצח באמירות ביום ששי כ"א מר חשוון ונטמן בהר הזיתים בירושלים בליל כה' במר חשוון (אור ליום שלישי) ה-תשפ"ה
לעילוי נשמות חברו היקר נסים (אסייג) בן בירה שהלך לעולמו ביום שבת קודש פרשת 'וישב' - כ' בכסלו ונטמן למחרת ביום אחד בשבת כ"א בכסלו ה-תשפ"ה
לע"נ המנוחה לינדא (שלום הלוי) בת אסתר - נפטרה לבית עולמה ונטמנה ביום אחד בשבת, טו' בתמוז ה-תשפ"ד
לעילוי נשמות המרוחמות מרגלית ז"ל בת גליה, נפטרה לבית עולמה ביום שני, ו' בשבת ה-תשפ"ה
לע"נ מרן ראש ישיבת 'כסא רחמים הרב מאיר נסים מאזוז (נאמן) במסאנה חנה זצוק"ל נפטר ביום שבת קודש שבועי של פסח, כ"א ניסן ה-תשפ"ה, ונטמן למחרת ביום אחד בשבת ('אסרו ח'), כב' בניסן ה- תשפ"ה
לעילוי נשמות המרוחמות סעידה מסעודה תמר (כהן) ע"ה בת פרחת, נפטרה ונטמנה בליל ששי אור ל- כז' בניסן ה-תשפ"ה
לע"נ (הקדש) סעידה (ט) המיד בת סמאג שנרצחה בפיגוע ליד הרובין, ליל חמישי, אור ל- יז בניסן ה-תשס"ה (15-16) למא 2025 למנינים, נרצחה ע"י כנויה עת שהייתה בדרכה, לאחר לידה בלתי בנה הרביעי, וכן לעילוי נשמות בנה התנעם המנוח, ובן חתם בן צלאל מנחם שמע באותו פיגוע שבו נרצחו ארבעה ח"י וכעבור כשבועיים נפטר ממצעו ונטמן לצד אימו ביום חמישי ב' בסיון ה-תשפ"ה (29) למאי 2025 למנינים

ת.נ.צ.ב.ה.
להבדיל לרפואת ולהצלחת
כל עם ישראל ובניהם:
 הרב משה (בובי) שליט"א בן אסתר ; הרב שלמה
נוסף (מספר) שליט"א בן מנחם נובל ; דני אהרן בן
 פרחת אליזה, מרת ולדה מרשיה בת מריון מונה
 אסתר, לרפואת האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף (מינט)
 בת הרבנית זיר ; לרפואת שיר לוי בת קרן, הרבנית
 ברויה בת מלכה (אשת הרב ברוך רוזנבלום
 שליט"א), רבי רפאל (בובי) בן גייה, רחמים (כהן)
 בן שרן ; יעקב בן אסתר ; אסעד בן ויקטוריה (הרב
 שלום הרוש שליט"א בן ימנח ; העיר העיר מושר
 בן גיסי ; מרים (ענתבי) בת דינה, לרפואת הילדה
 מעין אודיה בת אסתר שחר לרפואת עמר בן חיה ;
 לרפואת ליאורה בת דבורה ; לרפואת בצלאל בן
 מיינא שידל ; לרפואת עמרה חנה בת ציפורה ; יפה
 בת פרידה ;
 לרפואת החיילים שנפצעו בעזה ב- י' באייר
 התשפ"ה: דור בן גאולה (אחיו של מקלוד
 שיערי הרב רוזנבלום שליט"א) ; דן בן
 דורית; צדי בן תמר ; אליהו אליאב בן
 חגית ; ראם בן עדי לי ; צור בן שרית חנה
 לכל המצעים והחולים בתוך כל שאר חולי עמנו
 ישראל רפואה שלמה, אמן ואמן.

עלון תפארת יעקב ופרחה
 גליונות פרשת השבוע.
 הגרסה המצנזרת של אתר
 לדעת.נט

שפת פרשת: "וירא בלק בן זפור"

ובגליון זה:

פרשת בלק

מפתח לשפת:

המאמר הפותח: "שלושה עקרונות מספור האתון" שמירת קדשת פתי הפגשתי ובתי המדרש חזק זכויות החולה

פי האתון

צום יז בתמוז

זאת רעור בגליון שלפנינו

זמני כניסת השבת ויציאתה
 שבת פרשת "בלק"
 ה-תשפ"ה (2025 למנינים)
 מבוסס על פי לוח "פאר חלוח"

יציאת שבת	יציאת השבת	כניסת השבת
21:18	20:29	19:12 - ירושלים
21:15	20:31	19:30 - תל-אביב
21:19	20:33	19:24 - חיפה
21:16	20:29	19:31 - באר-שבע

להקדים לשבת קודש

זמנים הלכתיים נוספים לשבת זו
 וכן גם זמני צום יז בתמוז
 להלן תמצאו בעמוד 3 למטה.

1

למניני בעניין העלון- ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה: rk-pk@hotmail.com
 עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת קודש ולמועדי ישראל

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

שַׁבַּת פֶּרֶשֶׁת: "וַיֵּרָא בָּלֶק בֶּן צֹפֹר"

הַפְטָרָה הַשַּׁבָּת: "וַהֲיָה שְׂאִרִית יַעֲקֹב"

(סֵפֶר מִיכָה, פֶּרֶק ה', פָּסוּק ו')

שבת life

"שְׁלוֹשָׁה עֶקְרוֹנוֹת מִסְפּוֹר הָאֶתוֹן"

מֵאֲמֵר לַשַּׁבָּת
פֶּרֶשֶׁת 'בֶּלֶק'
מֵאֲת: הָרַב גִּינָה גִּלְיוֹן שְׁלִיט"א
מוֹבָא מֵאֲמֵר 'יְשִׁיבֵת הַר בְּרָכָה'.

"וַיָּקָם בַּלְעָם בַּבֹּקֶר וַיַּחְבֹּשׁ אֶת אֶתְנֹו וַיֵּלֶךְ עִם שָׂרֵי מִזְבֵּחַ:"

סֵפֶר 'בְּמִדְבָּר', פֶּרֶשֶׁת 'בֶּלֶק', פֶּרֶק כ"ב, פָּסוּק כ"א

בַּלְעָם הוֹלֵךְ בְּשִׁמְחָה וּבְהִתְלַהֲבוּת לְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל, אֲמָנָם הוּא יוֹדֵעַ שֶׁכָּל מָה שֶׁהוּא יְדַבֵּר הוּא עַל פִּי ה', אֲךָ הוּא בְּטוֹחַ בְּלִבּוֹ שְׂיוּכָל לְתַמְרֵן אֶת הַקִּבִּי"ה, וּלְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל.

וְאִזּוּ בְּדֶרֶךְ מִתְרַחֵשׁ אֲרוּעַ מוֹזֵר, וְכֵן מִתְאַרְתְּ אוֹתוֹ הַתּוֹרָה:

"וַיַּחֲרֹ אֶף אֱלֹקִים כִּי הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְּצֵם מִלֵּאדָה ה' בְּדֶרֶךְ לִשְׁטֹן לוֹ וְהוּא רֹכֵב עַל אֶתְנֹו וְשָׁנִי נִעְרִיו עִמּוֹ.

וַתֵּרָא הָאֶתוֹן אֶת מִלֵּאדָה ה' נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרֹבוֹ שְׁלוּפָה בִּידּוֹ וַתֵּט הָאֶתוֹן מִן הַדֶּרֶךְ וַתֵּלֶךְ בַּשָּׂדֶה וַיֵּד בַּלְעָם אֶת הָאֶתוֹן לְהִטָּתֵהּ הַדֶּרֶךְ.

וַיַּעֲמֵד מִלֵּאדָה ה' בְּמִשְׁעוֹל הַכֹּהֲנִים גֹּדֶר מִזֶּה וְגֹדֶר מִזֶּה.

וַתֵּרָא הָאֶתוֹן אֶת מִלֵּאדָה ה' וַתִּלְחָץ אֶל הַקִּיר וַתִּלְחָץ אֶת רֶגֶל בַּלְעָם אֶל הַקִּיר וַיִּסֹּף לְהִכָּתֵהּ.

וַיִּסֹּף מִלֵּאדָה ה' עֲבוּר וַיַּעֲמֵד בְּמָקוֹם צָר אֲשֶׁר אֵין דֶּרֶךְ לְנִטּוֹת יָמִין וּשְׂמָאוֹל.

וַתֵּרָא הָאֶתוֹן אֶת מִלֵּאדָה ה' וַתִּרְבֹּץ תַּחַת בַּלְעָם וַיַּחֲרֹ אֶף בַּלְעָם וַיֵּד אֶת הָאֶתוֹן בְּמַקְל.

וַיִּפְתַּח ה' אֶת פִּי הָאֶתוֹן וַתֹּאמֶר לְבַלְעָם מָה עֲשִׂיתִי לָךְ כִּי הִכִּיתִנִּי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלִים.

וַיֹּאמֶר בַּלְעָם לְאֶתוֹן כִּי הִתְעַלְלָתָּ בִּי לוֹ יֵשׁ חֶרֶב בְּיָדִי כִּי עָתָה הִרְגָתִיךְ.

וַתֹּאמֶר הָאֶתוֹן אֶל בַּלְעָם הֲלוֹא אֲנִכִּי אֶתְנָךְ אֲשֶׁר רֹכֵבְתָּ עָלַי מֵעוֹדָךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה הִהִסְכֵּן הַסִּכְנָתִי לַעֲשׂוֹת לָךְ כֹּה וַיֹּאמֶר לֹא.

וַיִּגַּל ה' אֶת עֵינָיו בַּלְעָם וַיֵּרָא אֶת מִלֵּאדָה ה' נֹצֵב בְּדֶרֶךְ וַחֲרֹבוֹ שְׁלֹפָה בִּידּוֹ וַיִּקְדּוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּ לֵאמֹר.

וַיֹּאמֶר אֵלָיו מִלֵּאדָה ה' עַל מָה הִכִּיתָ אֶת אֶתְנָךְ זֶה שְׁלוֹשׁ רִגְלִים הִנֵּה אֲנִכִּי יִצְאָתִי לִשְׁטֹן כִּי יִרֵט הַדֶּרֶךְ לְנֹגְדִי.

וַתֵּרָאֵנִי הָאֶתוֹן וַתֵּט לִפְנֵי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלִים אוֹלֵי נִטָּתָה מִפְּנֵי כִּי עָתָה גַם אֶתְכָה הִרְגָתִי וְאוֹתָהּ הַחַיִּיתִי.

וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל מִלֵּאדָה ה' חֲטָאתִי כִּי לֹא יָדַעְתִּי כִּי אַתָּה נֹצֵב לְקִרְאָתִי בְּדֶרֶךְ ..."

יֵשׁ דְּבָרִים רַבִּים שֶׁנֶּתַן לְלַמֵּד מִהַסְפּוֹר שְׂמִסְפָּרָת כָּאֵן הַתּוֹרָה, וְאֵין רוּצָה לְהִתְיַחֵס לְשְׁלוֹשָׁה עֶקְרוֹנוֹת יִסוּד:

הַעֲקָרוֹן הָרִאשׁוֹן: הַקִּבִּי"ה רוּצָה לֹא רַק שְׁנִקִּים אֶת הַצּוּרִים הָאֱלֹקִיִּים, אֲלָא שְׁנִרְצָה בְּכָל לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת אֶת הַטוֹב וְהַיָּשָׁר בְּעֵינֵי ה'.

מִדּוּעַ חָרָה אֶף אֱלֹקִים בְּבַלְעָם הִרִי הוּא מִקִּים אֶת צוּרֵי הַקִּבִּי"ה – וַיֹּאמֶר לוֹ אִם לְקִרְאָה לָךְ בָּאוּ הָאֲנָשִׁים קוֹם לָךְ אֶתָּם וְאֵךְ אֶת הַדְּבָר

אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלָיְךָ אַתָּה תַעֲשֶׂה!"

אֲלָא שֶׁהַקִּבִּי"ה כָּבֵד אִמְרָ לוֹ: "לֹא תֵאָר אֶת הָעָם כִּי בְרוּךְ הוּא", הַקִּבִּי"ה גָּלָה לְבַלְעָם שֶׁעַם יִשְׂרָאֵל הוּא בְרוּךְ, וְהַמְגִמָּה הָאֱלֹקִית הִיא לְבָרֵךְ

אֶת יִשְׂרָאֵל, וּבַלְעָם הִתְעַלֵּם, וּבִקֵּשׁ פֶּעַם שְׁנִיָּה לְלַכֵּת עִם בֶּלֶק, וְעוֹד שְׂכָפִי שְׂאִמְרָנוֹ רְצוֹנוֹ נִשְׁאָר לְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל וְהוּא מִיַּחַל בְּלִבּוֹ לְהַצִּלִּים

לְתַמְרֵן אֶת הַקִּבִּי"ה וּלְקַלֵּל אֶת יִשְׂרָאֵל, אִזּוּ אֲמָנָם בַּלְעָם עָשָׂה אֶת הַצּוּרִים הָאֱלֹקִיִּים, אֲבָל הוּא לֹא מִכּוֹן אֶת רְצוֹנוֹ לְרָצוֹן ה', הוּא לֹא מִחֲבָר

לְעֹרְכִים וְהָאִידֵאלִים הָאֱלֹקִיִּים, וְהַקִּבִּי"ה לֹא רוּצָה רַק שֶׁיַּעֲשֶׂה אֶת הַצּוּרִים, אֲלָא שֶׁהָאֵדָם יִהְיֶה מִחֲבָר לְרָצוֹן ה'.

יֵשׁ אֶת הַמִּלִּים וַיֵּשׁ אֶת מָה שֶׁמַּעֲבֵר לְמִלִּים, וְיִמִּי שֶׁבְּאִמָּת אוֹהֵב ה', לֹא מִחֲפֹשׁ רַק אֶת הַמִּלִּים אֲלָא גַם אֶת מָה שֶׁמַּעֲבֵר, גַּם אֶת הַכְּנוֹת

וְהַרְצוֹנוֹת, כִּפִּי שֶׁמִּתְאַר זֹאת הַרְמָח"ל:

"הִנֵּה שְׂרֵשׁ הַחֲסִידוֹת הוּא מִשְׁאֲמָרוֹ חֲז"ל: אֲשֶׁר אֵדָם שֶׁעָמְלוּ בַּתּוֹרָה וְעוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרוֹ. וְהַעֲנָן הוּא כִּי הִנֵּה הַמִּצְוֹת הַמְּסֻלוֹת עַל

כָּל יִשְׂרָאֵל כָּבֵד יְדוּעוֹת הֵן וְחוֹבָתָן יְדוּעָה עַד הֵיכָן הִיא מַגֵּעַת, אֲמָנָם מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֶהְבָּה אֲמִתִּית לֹא יִשְׁתַּדֵּל וַיִּכְוֹן

לְפִטוֹר עֲצָמוֹ בְּמָה שֶׁכָּבֵד מִפְּרָסָם מִן הַחוּבָה אֲשֶׁר עַל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּכָלֵל, אֲלָא יִקְרָה לוֹ כְּמוֹ שֶׁיִּקְרָה אֶל בֶּן אוֹהֵב אֲבִיו שֶׁאֵלּוֹ גָּלָה אֲבִיו אֶת

דַּעְתּוֹ גְּלוּי מַעֲט שֶׁהוּא חָפֵץ בְּדַבֵּר מִן הַדְּבָרִים, כָּבֵד יִרְבֶּה הֵבֶן בְּדַבֵּר הַהוּא וּבְמַעֲשֶׂה הַהוּא כָּל מָה שְׂיוּכָל. וְאֵף עַל פִּי שֶׁלֹּא אֲמָרוֹ אֲבִיו אֲלָא

פֶּעַם אַחַת וּבְחֻצִי דְּבִיבּוֹר, הִנֵּה דִי לְאוֹתוֹ הֵבֶן לְהִבִּין הֵיכָן דַּעְתּוֹ שֶׁל אֲבִיו נֹטָה לַעֲשׂוֹת לוֹ, גַּם אֶת אֲשֶׁר לֹא אִמְרָ לוֹ בְּפִרוּשׁ, כִּינּוֹן שְׂיוּכָל לְדוֹן

בְּעֲצָמוֹ שֶׁיִּהְיֶה הַדְּבָר הַהוּא נַחַת רוּחַ לְפָנָיו וְלֹא נִמְתִּין שֶׁיִּצְנְהוּ יוֹתֵר בְּפִרוּשׁ אוֹ שִׁיאֲמָר לוֹ פֶּעַם אַחֲרָת.

הַמִּשְׁךְ הַמֵּאֲמָר בַּעֲמוֹד 3.

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

מאמר לשבת
פרשת 'בלק'
מאת: הרב גור גלון שלישי"א
מוקדא מאמר 'ישיבת הר ברכה'.

"שלושה עקרונות מספור האתון"

(המשך המאמר הפותח מעמוד 2)

והנה דבר זה אנוחנו רואים אותו בעינינו שיוגד בכל עת ובכל שעה בין כל אוהב ורע, בין איש לאשתו, בין אב ובנו, כללו של דבר בין כל מי שהאהבה ביניהם עזה באמת. שלא יאמר לא נצטוית יותר, די לי במה שנצטויתי בפרוש, אלא ממה שנצטוה לדון על דעת המצוה וישיג על עצמות לו מה שיוכל לדון שיהיה לו לנחת. והנה במקרה הזה יקרה למי שאוהב את בוראו גם כן אהבה נאמנת, כי גם הוא מסוג האוהבים ותהינה לו המצוות אשר צווים גלוי ומפורסם לגלוי דעת לבד לדעת שאל הענין ההוא נוטה רצונו ונחפצו יתברך שמו, ואז לא יאמר די לי במה שאמור בפרוש, או אפטר עצמי במה שמטל עלי על כל פנים, אלא אדברא יאמר כיון שכבר מצאתי ראיתי שחפצו יתברך שמו נוטה לזה, יהיה לי לעניים להרבות בזה הענין ולהרחיב אותו בכל הצדדין שאוכל לדון שרצונו יתברך חפץ בו, וזהו הנקרא עושה נחת רוח ליוצרו".

ועקרון היסוד הזה נכון לא רק כלפי הצווי האלוקי אלא בכל החיים, לא די לעשות את מה שצריך, צריך האדם לפעל מהזדהות ואהבה, מחבור עמק והתקשרות, לערכים ולאידאליים של מה שהוא עושה.

העקרון השני: האדם מאשים במה שקורה לו את כל מי שמסביבו חוץ מאת עצמו – 'אולת אדם תסלף דרכו ועל ה' יזעף לבו'. (משלי יט', ג')

מסביר המצודות:

"אולת" – האולת שהאדם עושה היא מעקמת דרכו, כי על ידי אולתו נכשל. ולבו לא כן ידמה, כי יזעף על ה' להרהר אחר מדותיו. בלעם נתקל בפעיה ומיד מאשים את אותו ומכה אותה, הוא מחפש את האשמים בחוץ, ולא מפינה את מבטו פנימה. זוהי תכונה שגרשנו כבר מאדם ונחנה, שכאשר יש בעיה מיד משליכים את האשמה החוצה, הנחש אשם! האשה אשמה! – במקום לבחן היטב מה החלק שלנו, למרות שברור שזה הדבר החשוב ביותר, מה החלק שלנו, כי על החלק שלנו אנו אחראים ואת החלק שלנו אנו יכולים לתקן!

העקרון השלישי: אל תדון את האדם עד שתגיע למקומו!

בלעם רואה את האתון עוצרת, והוא מיד 'יודע', שהאתון עוצרת ללא כל סבה מצדקת, הוא מסתכל קדימה ולא רואה כל סבה הגיונית, אז פנראה הסבה לכך היא איזו שהיא גחמה של האתון, וממילא כך הוא מתנהג, הוא מכה, כועס וצועק. אבל האמת היא שאתה לא יודע מה האמת, אתה לא רואה ומרגיש כל מה שמי שלפניך רואה ומרגיש, אתה לא יודע מה עובר עליו, ולכן אתה לא יכול לדון אותו.

קל לחשב שאתה נביא אלוקים, ומי שלפניך סתם חמור, ולכן ברור שאתה מבין ויודע מה נכון ומה טוב, והוא לא מבין ולא רואה. אבל הרבה מאוד פעמים, אתה טועה, כי אתה לא רואה את כל התמונה, ודווקא מי שלפניך רואה את התמונה יותר טוב, לפעמים אתה לא מכיר את כל הפרטים, והרבה פעמים אתה פשוט לא יודע מה האיש שלפניך עובר.

יהי רצון שנזכה לישים את שלשת עקרונות היסוד הללו בחיינו, לרצות בכל לב את רצון ה', לדעת לקחת אחריו מלאה עלינו ולתקן ולא לדון את מי שמולנו.

שבת של שקט ושלוש
לכל בית ישראל, אמן!
רוני ק.

יהי רצון שבע"ה שיחזרו במהרה כל השבויים וכל הנעדרים.
החלמה מהירה לכל הפצועים והחולים, ולכל חיילי ישראל, בריאות ושלמות גופם, רוחם ונפשם.
ובראות איתנה לכולנו - אמן!

הזמנים (על פי לוח: "פאר הלוח") לפי זעזוע קריץ !!!

זמני השבת פרשת 'בלק' – על פי לוח "פאר הלוח" וכן זמני צום יז' בתמוז ה-תשפ"ה	ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר שבע
שקיעה ליל שבת (שישי בערב)	19:52	19:50	19:54	19:51
צאת הכוכבים ליל שבת (שישי בערב)	20:09	20:07	20:10	20:07
עלות השחר שבת בבוקר	04:11	04:18	04:12	04:17
זמן נץ החמה (זריחה) שבת בבוקר	05:42	05:48	05:43	05:50
סוף זמן קריאת שמע של שחרית בבוקר שבת - מגן אברהם (מג"א)	08:28	08:32	08:29	08:32
סוף זמן קריאת שמע של שחרית בבוקר שבת – הגאון רבי אליהו (גר"א)	09:11	09:14	09:11	09:14
סוף זמן תפילת עמידה של שחרית שבת בבוקר	10:22	10:25	10:23	10:25
חצות יום/לילה שבת	12:45	12:47	12:46	12:47
זמן מנחה גדולה	13:15	13:17	13:16	13:17
שקיעה במוצאי השבת	19:52	19:50	19:53	19:50
צאת הכוכבים במוצאי שבת (לתשומת לב: לא מדובר בזמן צאת השבת!)	20:09	20:06	20:10	20:07
עלות השחר ביום ראשון צום יז' בתמוז (יש להתחיל את הצום כמה דקות לפני כן)	04:12	04:18	04:12	04:18
צאת הכוכבים ביום ראשון (לתשומת לב: לא מדובר בסיום הצום!)	20:08	20:06	20:10	20:06
סיום הצום (לאחר צאת הכוכבים)	20:11	20:09	20:13	20:10

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דבר תורה לך דבר תורה לך דבר תורה לך דבר תורה לך דבר תורה לך

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

תורת משה

דבר תורה לשבת פרשת 'בלק'

מאת הרב משה בובי שליט"א

"מה טבו אהליך יעקב משפנתיך ישראל:"

(ספר 'במדבר', פרשת 'בלק', פרק כג', פסוק כד')

"שמירת קדשת בתי הכנסת ובתי המדרש"

תשובע בעזרת ה' נקרא בפרשתנו את מה שאמר בלעם הרשע "מה טבו אהליך יעקב משפנתיך ישראל."

אומר הספורנו: "משפנתיך" - בתי כנסיות ומקדשי א-ל המיוחדים לשפן שמו שם ולקבל תפלת המתפללים.

מה זאת אומרת 'מקדשי א-ל המיוחדים'? נבין בע"ה על ידי מעשה שקרה:

ספר רבי שמחה הכהן קוק זצ"ל (היה רבה של העיר רחובות) בשם הפרופסור אברהם סופר: יום אחד נכנס למחלקה הפנימית בבית הרפואה יהודי כבן 75 עם דלקת ראות חריפה, במצב שמאד חמור לגילו. הוא טפל באנטיביוטיקה והמצב החל להשתפר. וכבר הודיעו הרופאים שבשבת הוא יוכל להשתחרר. יומים לאחר מכן המצב הדרדר ונהיה מצב יותר קשה ואבד את הכרתו.

הרופאים כנסו אסיפה דחופה וקבעו שיש לתת לחולה תרופה שהיא יעילה אולם יש לה תופעות לוואי קשות. וברוך ה' בסיעתא דשמיא, החולה התאושש והשתחרר מבית הרפואה.

לאחר מכן החולה ספר שכאשר אבד את הכרתו, עמד בבית דין של מעלה, וברגע מסוים היה נראה שיד המקטרגים על העליונה. לפתע הופיע במקום רב בית הכנסת בו הוא מתפלל ולמד עליו זכות, וכך אמר: "30 שנה אני רב בבית הכנסת ומעיד על אדם זה שמקפיד להשכים קום ומשתתף קבוע בשעורי. הוא מעולם לא אחר לתפלה. הוא מקפיד מאד שלא לדבר בבית הכנסת דברי חלין כלל, ובכך הוא מזכה את הרבים שלומדים ממנו". כי אדם הנמצא בצבור מעשיו משפיעים, בין לטוב ובין למוטב. שלומדים ממעשיו הטובים ולומדים ממנו בכל רגע. הכל תלוי במעשיו של האדם.

העיד הרב עליו: "הוא משומרי קדשת בית הכנסת."

ספר החולה: "בזכות עדותו של רב בית הכנסת הכריעו בבית דין של מעלה שאשוב לחיים." לכן עלינו לדעת כמה צריך להקפיד שלא לדבר שיחת חלין בבית התפלה בשעת התפלה, פתיחת ההיכל, קריאת התורה, למרות שהצבור רוצה קצת 'רפיון' אבל צריך לדעת שזו עצת היצר.

צריך להקפיד שלא לדבר בבית הכנסת אלא רק להלל ולשבח את בורא עולם. כמו שאומר הגבאי המסור שלנו (בבית הכנסת הספרדי 'היכל יהונתן') משה אושה היקר: "בבית הכנסת מדברים אך ורק עם בורא עולם !!!"

במקום לדבר דברים בטלים, יש לענות היכן שצריך 'ברוך הוא וברוך שמו' ו- 'אמן' וכן גם 'יהא שמא רבא...' כדבעי.

ובזכות זה יתקבלו התפלות ויתבטלו הגזרות אמן ואמן.

בברכת שבת שלום, משה בובי,
לגאולת והצלחת עם ישראל בולו ברחמים,
רב ק"ק היכל יהונתן,
בשורות טובות לכולנו, אמן! גני אביב, לוד.

בהזדמנות זו, נאחל לכבוד מורנו ורבנו- הרב משה בובי שליט"א, בבריאות איתנה לו ולכל בני משפחתו, שימשיך להרביץ שיעורי תורה, וימשיך בעבודת הקודש שלו בבית הכנסת ובקהילה עוד שנים רבות וטובות, אמן.
מערכת עלון תפארת יעקב ופרחה, בשם ועד ומתפללי בית הכנסת הספרדי "היכל יהונתן", גני אביב, לוד.

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

שבת פְּרַשַׁת 'בְּלָק' - חק זכויות החולה

חק זכויות החולה הוא חק שמטרתו לקבוע את זכויות האדם המבקש טפול רפואי או המקבל טפול רפואי ולהגן על כבודו ועל פרטיותו. החק בא להסדיר את מערכת היחסים בין הנזקקים לטפול רפואי לבין הרופאים ושאר אנשי הצוות הרפואי.

חוק זכויות החולה

ב

פרשתנו מסופר על בלק בן ציפור שראה את ניצחון ישראל במלחמה נגד האמורי, ופונה אל בלעם, מכשף ידוע באותה תקופה, כדי שיקלל את עם ישראל. בכל פעם בוחר בלק מקום חדש, ממנו יוכל לראות את ישראל בחולשתו, המראה הנשקף לעינו של בלעם הוא הפוך בתכלית, שלווה פסטורלית מדברית, עם ישראל שוכן לשבטיו, בלק הזמין את בלעם לקלל ממקומות תורפה, מקום שיש סיכוי לזרוע פירוד ומחלוקת. בצורה דומה מבאר גם הרלב"ג את ניסיונותיו של בלעם לראות את ישראל ממקומות שונים, בתחילה ראה רק את קצה העם, החלקים הפחותים יותר, ולבסוף כאשר ראה את כל ישראל שוכן לשבטיו, היה חייב להודות ולומר "מה טובו אהליו יעקב משפנתיו ישראל: כנחלים נטיו כגנת עלי נהר פאֹהלים נטע ד'..." (במדבר כ"ה ד'), נבואה וברכה שלימים הפכה לתפילה מפורסמת, ובלשונו של הרלב"ג "שגם בקבוץ אשר באהל לא ימצא רק טוב כל שכן בקבוץ כלל ישראל. ואמר זה שאם ימצא רע באהל אחד יענשו כולם... והיה זה מצד היותם כולם מתאחדים" (רלב"ג, במדבר, שם, שם), כלומר, מה שמאפיין יותר מכל את הקיום היהודי הפלאי הינו היכולת להתאחד.

זכותו של אדם לפרטיות אינה מצטמצמת בכך שאסור להיכנס לרשותו שלא ברשותו. האיסור הוא גם להסתכל לרשותו של אדם מרשות הרבים או מבית פרטי, גם בלי להיכנס לרשותו. והתלמוד מסביר מה טוב ראה בלעם באהלי ישראל: "מה ראה בלעם? ראה שאין פתחי אהליהם מכוונים זה לזה. אמר, ראויים הללו שתשרה עליהם שכינה". (בבא בתרא, ס' ע"א) האהלים טובים הם, כי הם בנויים בדרך המונעת מאדם אחד להציץ לאהלו של חברו. במשנה נאמר כי אדם יכול למנוע משכנו לפתוח פתח או חלון שיביא לכך שאפשר יהיה להסתכל לתוך ביתו (בבא בתרא פ"ג מ"ז). דין הנקרא בשם "הזק ראיה" וכך כותב הרמב"ם "...וכן הזק ראיה, במקום שצריך מחצה, כופהו לעשות מחצה בכל עת שירצה... ולמה שנו נזקים אלו משאר נזקים? לפי שאין דעתו של אדם סובלת נזק מאלו, וחזקתו שאינו מוחל, שהזקו הזק קבוע" (שכנים פ"א ה"ד). הרמב"ן בחידושו למסכת בבא בתרא מבאר את טעמו של דין זה וזה לשונו, "הזק ראיה הוא נזק לאדם עצמו, שהוא נזק ומצטער. לנזק כזה אי אפשר להתרגל. ועוד, אי אפשר לדעת מראש מה יהיה הנזק שיגרם מפגיעה בפרטיות, ולכן אין אדם מסכים לנזק שאין הוא יודע את גדלו." (נ"ט ע"א).

אחיקה רפואית

כללים רפואיים-אתיים מדגישים מאוד את נושא הסודיות הרפואית (1) רופא ישמור בסוד כל דבר שהובא לידיעתו, זולת אם הסכים החולה במפורש או מכללא אחרת, או אם נדרש להפר סודיות זו מטעם החוק, (2) רופא ינקוט באמצעים סבירים להבטיח שבני אדם העובדים ברשותו, ישמרו על סודיות העניינים המגיעים לידיעתם במהלך עבודתם.

ההלכה היהודית מתייחסת לחובת הסודיות הרפואית כפי שהיא מתייחסת לדין לשון הרע בכלל, חובת הסודיות קיימת בכל תחום ניטראלי, אבל כדי למנוע נזק הנראה לעין - אין לשמור על חובה זו, כשם שאין לשמור על דין לשון הרע. הרב אליעזר וולדינגברג נשאל, "רופא מוצא אצל חולה ליקוי בראייה, ולדעת הרופא עלול הדבר לגרום - בתנאים מסוימים - לתאונה (כגון, נהיגה, עבודה בתעשייה, שרות צבאי וכו'), והחולה אינו רוצה להפסיק לנהוג ברכב או לשנות את מקום עבודתו, האם חייב הרופא לשמור את סוד המחלה, או שמחויב להודיע לשלטונות המתאימים על מגבלות החולה, גם אם אולי יגרם נזק כלכלי או חברתי לחולה. ומה הדין אם החולה מבקש לשמור בסוד את קיום המחלה, ומבטיח להימנע מנהיגה וכו', אבל הרופא אינו משוכנע שאמנם כך יעשה החולה? תשובה, בוודאי מחויב הרופא להודיע לשלטונות המתאימים ולמעבידו של החולה על מגבלותיו, ואפילו אם החולה מבקש לשמור את קיום המחלה ומבטיח להימנע מנהיגה וכו' - כל עוד הרופא אינו משוכנע שאמנם כך יעשה, מחויב להודיע. אם מזמינים אותו להעיד על כך, מחויב ללכת ולהעיד, ולא חלה עליו שבועת הרופאים הכללית לשמור סודיות רפואית, וגם לא הבטחה ושבועה פרטית. ואפילו אם לא מזמינים אותו להעיד, מחויב הוא גם כן מעצמו להודיע על הדבר לשלטונות המתאימים, כי אחרת יוכל הדבר לגרום לפעמים לסיכון חיי אנשים אחרים. לכן אין הרופא צריך להתחשב בכך שיגרם אולי נזק כלכלי או חברתי לחולה, כי אין לך דבר העומד בפני פיקוח נפש. (ציץ אליעזר, ט"ו, י"ג). העמדה של החוק והנהלה במדינת ישראל מנוגדת לעמדה של ההלכה בעניין זה. רופאים שגילו כי אדם הוא חולה באיידס נמנעו מלדווח על כך לבני משפחתו או לציבור, בגלל צנעת הפרט, וחובת הסודיות הרפואית. ההלכה אינה מכירה בזכויות כאלה, כאשר מדובר בגרימת נזק לאחרים. לפי ההלכה חובה על הרופא המגלה מחלה כזאת לדווח לכל מי שעלול להיפגע מן החולה. (למקורות נוספים בעניין סודיות רפואית, עיין 'אנציקלופדיה הלכתית רפואית' בערך "סודיות רפואית").

ברכת שבת שלום, בשורות טובות, ובריאות איתנה לכולנו, הרב אברהם רזניקוב שליט"א.

הארות והערות, בעניין מדור זה בלבד, יתקבלו בברכה לכתובת הדוא"ל של כבוד הרב: avire30@gmail.com - האתר של כבוד הרב: <http://resnikov.co.il/>

"הרימו מִכְשׁוֹל מִדֶּרֶךְ עַמִּי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

סימן תקנא - מִמְנֶהֱגֵי יָמֵי בֵּין הַמִּצְוֹת

מתוך הילקוט יוסף לרבנו מרן הר"ג הרשל"צ יצחק יוסף שליט"א.

- א.** יש נוהגים שלא לערוך נישואין כלל מיום י"ז בתמוז עד תשעה באב, שהם ימי בֵּין הַמִּצְוֹת. אך מנהג הספרדים ועדות המזרח לערוך נישואין מ- י"ז בתמוז עד ראש חודש אב, ונמנעים מלשא אשה מליל ראש חודש עד אחר תשעה באב. וכשיש צורך אפשר להקל אף לאחריו האשכנזים מ- י"ז בתמוז עד ראש חודש אב. והמנהג להימנע גם אם הוא בחור שעדיין לא קיים פריה ורביה. [שו"ת יביע אומר ח"ו סי' מג. ושו"ת יחיה דעת ח"א סי' לו].
- ב.** מעיקר הדין מותר לערוך הנישואין במוצאי תשעה באב. אך יש מקומות שנהגו שלא לערוך חופה וקידושין בליל מוצאי תשעה באב. ואם יש להסתפק שמא נהגו לאסור הנישואין גם בליל מוצאי תשעה באב, יש להעמיד הדבר על עיקר הדין להקל. [שו"ת יביע אומר חלק ב' סימן כג אות ט"ז. שו"ת יחיה דעת חלק ה' סימן מא].
- ג.** מותר לעשות תנאים גם אחר ראש חודש אב, אך בלי ריקודים ומחולות. [ילקוט יוסף מועדים עמ' תקנא].
- ד.** המקילים בשאר ימות השנה לשמוע מטייף שירות ותשבחות להשם יתברך, כל שאינם דרך קלות ראש והוללות, יש להם על מה שיסמוכו אף שהם מלווים בכלי נגינה. ואף בניגונים שאין בהם מלים של תשבחות להשם יתברך, אלא ניגון בלבד, כל שמתעורר על ידי זה לעבודת ה' יש להקל. והמחמיר תבא עליו. וכל זה בשומע דרך הטייף, אבל בכלי שיר ממש, יש לאסור כשלא במקום שמחת חתן וכדומה. ומותר לשורר שירות ותשבחות בפיו, אפילו במשתה יין. ולצורך מצוה כגון לשמח חתן וכלה, או מילה ופדיון הבן, או סיום מסכתא וחנוכה הבית, והכנסת ספר תורה, מותר לכתחלה אף בכלי שיר ממש. וכן בחול המועד ופורים. וכבר פשט המנהג במסיבות של מצוה ובבקשות של שבת, לומר פסוקי תהלים ושיר השירים בניגון יפה, באופן שאין לחשוש כלל לשחוק וקלות ראש, שרק כשעושה דרך זמר ומנגינות של דברי אהבה, הרי זה אסור. וכן נהגו לנגן בהלל בראשי חדשים ובחגים. וכן מותר לומר בשמחות, פסוקי תנ"ך בשירה ובזמרה, ולנגן בהזכרת השם שבפסוקים, ובלבד שיהיה זה בכובד ראש כראוי. [שו"ת יביע אומר חלק ג' סימן טו סק"ה. יחיה דעת חלק א' סימן מה. חלק ו' סימן לה].
- ה.** על המשוררים המקלטים את שיריהם בשרטים ותקליטים, לרשום על הקלטות שלא ישתמשו בהם באיסור על ידי חילול שבת, או על ידי שחוק וקלות ראש. [יבי"א ח"ג סי' טו סק"ז].
- ו.** אף על פי שמותר מעיקר הדין לשמוע בשאר ימות השנה שירי קודש המלווים בכלי נגינה, וכמבואר, מכל מקום בימי הספירה וימי בֵּין הַמִּצְוֹת יש להימנע מלשמעם. אפילו דרך הרדיו או טייפ וכדומה. אך בשמחת מצוה הנעשית בזמנה, כגון מילה או פדיון הבן, או בסעודת חתן וכלה בתוך שבעת ימי חופתם, או בסעודת בר מצוה הנערכת ביום הגיעו למצוות, מותר לשמוע שירי קודש, המלווים בכלי נגינה. אבל אם מקדימים או מאחרים במספר ימים את סעודת הבר מצוה, ראוי להחמיר שלא להשמיע כלי נגינה בסעודה זו בימי בֵּין הַמִּצְוֹת. וכן מותר להשמיע כלי נגינה בסעודת פדיון הבן, או בסעודת סיום מסכת. אבל בסעודה שעושים בלילה שלפני המילה, אין להתיר להשמיע כלי נגינה. והאשכנזים נוהגים להחמיר שלא להשמיע כלי נגינה בכל סעודת מצוה הנערכת בימי בֵּין הַמִּצְוֹת. ושירה בפה כשהיא דרך הודאה לה' יתברך, בלי כלי נגינה, מותרת אף בימי בֵּין הַמִּצְוֹת ובימי ספירת העומר. ומכל שכן שמותר להשמיע נעימה בתפלה, או בשעה שעוסק בתורה ומנגן בדרך לימודו, ובפרט בשבתות שבתוך ימי בֵּין הַמִּצְוֹת או ימי הספירה. ואמנם שירה בפה בהתלהבות ובא לידי שמחה, יש להמנע ב- 'בֵּין הַמִּצְוֹת'. [שו"ת יחיה דעת ח"ו סי' לד].
- ז.** ישראל שמתפרנס על ידי השמעת קול מכלי נגינה בפני אנשים, אם אינו יודע מלאכה אחרת, ועושה כן אצל גוים, וגם אינו עושה כן לשמחה, אלא מפני שאין לו מה לאכול [דהיינו פת ולפתן], יש להתיר לו לנגן בכלי שיר גם לאחר ראש חודש אב. אולם אם עושה כן אצל יהודים, יש לאסור בכל ענין מיום שבעה עשר בתמוז, ואפילו עושה כן בפני יהודים שאינם שומרי תורה ומצוות, מפני שנמצא מכשילם בשמיעת כלי שיר בימים אלו. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקנד. הליכות עולם ח"ב עמוד קלז].
- ח.** מה שאסור למלאת פיו שחוק, אינו בגלל החורבן, אלא אף קודם לכן, מטעם שלא יתגבר עליו יצר הרע. [שו"ת יביע אומר חלק ד' חלק אבן העזר סימן ט' סק"א].
- ט.** נוהגים להיזהר שלא לאכול פרי חדש בימים אלה, מליל י"ז בתמוז עד אחרי תשעה באב, כדי שלא יצטרכו לברך עליו "שהחיינו". אבל מותר לברך "שהחיינו" על פרי חדש בשבתות שבינתיים. וכן על בגד חדש, בפרט כשיש בדבר משום כבוד שבת. אולם לאחר ראש חודש אב, אין ללבוש בגדים חדשים אף בשבת. [יחיה דעת חלק א' סימן לו].
- י.** מי ששכח בימי בֵּין הַמִּצְוֹת שפרי זה הוא חדש, וטעה ובירך עליו בימות החול ברכת הנהנין, ולפני שטעם נזכר שהוא פרי חדש, יברך שהחיינו ויאכל מהפרי. [יבי"א ח"ב יו"ד סי' ה' סק"ו].
- יא.** אבי הבן כשמברך שהחיינו בימי בֵּין הַמִּצְוֹת על המילה, יכול להתכוון בברכתו לפטור פרי חדש, אף בימי החול, ואף על פי שבדרך כלל מנהיגו להקדים ברכת הפרי ל- "שהחיינו". ומכל מקום לכתחלה שב ואל תעשה עדיף. [ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקנא].
- יב.** נכון להימנע מלברך שהחיינו על פרי חדש ובגד חדש, גם בעשירי באב. [יחיה דעת ח"ה סי' מא].
- יג.** פרי חדש שיתכן שלא יהיה בנמצא אחר ט' באב, מותר לברך עליו שהחיינו בימי בֵּין הַמִּצְוֹת, ואם אפשר יברך עליו בשבתות שבינתיים. וכן אם יש הפסד טעם הפרי אחר ט' באב, מותר לברך עליו שהחיינו. וכן חולה רשאי לברך שהחיינו על פרי חדש, אף בימי החול של ימי בֵּין הַמִּצְוֹת, כי הפירות פותחים תאבונם לאכול דברים טובים לבריאותו. וכן אשה מעוברת שראתה פרי חדש ויש לחוש שאם תמנע עצמה ממנו יגרם לה או לעובר נזק, רשאית לברך עליו שהחיינו אחר ברכת הנהנין ולאכול. וכן קטן שאינו יכול להבחין כל כך בין ימים אלו לשאר ימות השנה ומתאווה לפרי חדש, מותר לתת לו לברך עליו שהחיינו. [שו"ת יחיה דעת חלק א' סימן לו].
- יד.** מי שטעה ואכל פרי חדש ב- בֵּין הַמִּצְוֹת בלי ברכת שהחיינו, לא יאכל עוד ממנו, ולאחר ט' באב יברך שהחיינו על פרי חדש אחר, ויכווין לפטור גם אותו הפרי. [ילקוט יוסף מועדים עמ' תקנא].

"הרימו מכסול מדרד עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

מזגש באדיבות
הרב נחמיה וילהלם,
יזליח חב"ד
בעיר בנגקוק, תאילנד.

ממתק לשבת פרשת 'בלק' ה- תשפ"ה והעקר לא לפחד כלל !!!

השבו ב- י"ב-י"ג תמוז חגגנו את גאולתו של הרבי הקודם **רבי יוסף יצחק** זצ"ל מהפלא ברוסיה. הרבי נעצר לאחר שהקים רשת שלמה של הפצת יהדות ברוסיה הקומוניסטית. באמצעות מאות שלוחים ששלח לכל רחבי המדינה הוא הקים בתי ספר, מקנאות, בתי כנסת וכל דבר שיוכל לשמר את היהדות תחת משטר שניסה בכל כוחו למחוק אותה. הפעילות היתה כרוכה בסכנת חיים של ממש. הרבה פעמים נעצרו השלוחים של הרבי, נאסרו, הגלו ואפלו נורו למות. אבל זמן קצר אחר כך היה שולח הרבי נציג נוסף להמשיך את עבודת הקדש. הרוסים שיזעו מי עומד בראש הרשת הזו עצרו את הרבי. הם לקחו אותו לבית הפלא שפלרקי שם הכו וענו אותו בחקירות על הפעילות ה- "חתרנית" שלו להפצת היהדות. למרות האיומים וההתחדות, רוחו של רבי יוסף יצחק נותרה איתנה. באחת החקירות נופף לעברו החוקר באקדח כשהוא אומר בזלזול: "הצעצוע הקטן הזה גרם להרבה אנשים לפתח את הפה." הרבי לא נשבר ואמר: "צעצוע כזה יכול להפחיד רק אדם שיש לו עולם אחד ואלקים רבים. אבל לי יש אלקים אחד, ושני עולמות. לא תצליח להפחיד אותי באיומי אקדח." בכל ימי שהותו בפלא הרבי כותב שהחליט עם עצמו לא להתפעל מהם ולא לפחד מכל ההתחדות שינסו להפחיד אותו.

לאחר ימים של חקירות, גזרו את דינו של הרבי למות ואחריו לחץ גדול מכל העולם הומר הענש בשלוש שנות גלות בעגרה קסטרמה. תשעה ימים אחרי הגיעו לקסטרמה ביום י"ב בתמוז הודיעו לו שהוא משתחרר ולמחרת ביום י"ג שחרר.

לאחר שקראנו בשבוע שעבר על הנצחון הגדול של עם ישראל על המלכים סיחון ועוג, הפרשה שלנו פותחת בתאור חששותיו של בלק מלך מואב מעם ישראל שילחם ויכבש אותו. לאחר מכן התורה מספרת שגם העם המואבי פחד. רש"י מסביר איך עבר הפחד מבלק לכל עמו: "אמר, אלו שני מלכים שהיינו בטוחים עליהם לא עמדו בפניהם, אנו על אחת כמה וכמה". לבלק היתה ברית סודית עם סיחון ועוג שהם יגנו עליו מפני בני ישראל. על הברית הזו ידע רק בלק המלך ולא כל העם ולאחר שהם נפלו הוא ספר לעמו על הברית שהיתה ואמר להם 'אם הם נפלו אין לנו סכוי מול ישראל'.

כאן אפשר לראות את ההבדל בין מנהיג יהודי למנהיגים של אומות העולם. בנגוד מחלט לבלק - כשמשוה רבנו חשש במלחמת עוג שאולי יש לעוג מלך הפשן זכויות כי עזר לאברהם אבינו והו גגנו עליו במלחמה - הוא שמר את החששות בלבד ולא גלה לאף אחד, וגם עליו החשש לא השפיע והוא יצא למלחמה בבטחון.

במשך שנים נסו להפחיד את עם ישראל שיש לנו אויבים מפל הפוונים ושצריכים להיות מוכנים ליום שפלם יקומו עלינו חלילה ביחד. אבל אנחנו תמיד ידענו שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו והקב"ה מצילנו מידם, וגם עכשו ב"ה כשאנחנו זוכים לראות בהתפרקות של כל אויבינו מסביב.

שנזכה בע"ה לסים את המלחמה הזו בקרוב בנצחון גדול, שכל החילים יחזרו הביתה בריאים ושלמים, שנצליח להחזיר את כל החטופים בקרוב, ונזכה כבר לגאולה אמתית ושלמה בקרוב ממש...

**שבת שלום,
שבת של שקט ובטחון לכל בית ישראל!
הרב נחמיה וילהלם,
בית חב"ד בנגקוק תאילנד.**

"הרימו מכשול מדרך עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

"האור של הפרשה" - מתורת רבנו חיים בן עשר הקדוש זצוקללה"ה. **הרב משה בובי שליט"א - רב בית הכנסת הספרדי "היכל יהונתן" - גני אביב, לוד.**

☆ אחים יקרים ואהובים, שבת שלום ומברך ☆

"גבורת הלביא (תלוייה) באחדות העם"

"הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישטה:"

ספר 'במדבר', פרשת 'בלק', פרק כג', פסוק כד'

אומר רבנו אור החיים הקדוש על הפסוק "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישטה".
 'הן' עם - אומרו 'הן' על דרך אומרים זכרונם לברכה (במסכת שבת, דף קיט', עמוד ב') מלאך רע עונה אמן בעל כרחו, שבלעם עצמו אמר הן (כלומר) הן יהיה עם כלביא יקום וכארי יתנשא וגו' ואומרו כלביא פרוש קימתו ראשונה אינו פשאר העולם שבתחלה להיותו חסר התלמדות המלחמה לא יעשה גבורות אלא כלביא יקום ויעשה נפלאות, כמו שכן היה שהגם שמעודו הוא שבו בבית הבור מענה בסבל אנוש אף על פי כן פצאתו את העיר הפליא עשות בסיחון ועוג, אמר עוד וכארי יתנשא פרוש על דרך אומרים ז"ל (שם עו ב) שלושה כל זמן שמזקינין מוסיפין כח ארי וכו' (כלומר הארי הוא אחד מהם) והוא אומרו יתנשא שהוא מתנשא ורם בכחו שהגם שיעברו עליו כמה מלחמות לא מפני זה יהיו נחלשים אלא הולכים ומתגברים :

כמה הדברים הם נכונים לימינו אנו, במבצע הזה שנקרא 'הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא' מוסיף רבנו אור החיים הקדוש וכותב: עוד ירצה שמלבד כח אשר עשה ה' בהם עוד יהיה בעיני כל האמות במדרגה גדולה לפחד מהם כאומרו (יהושע, ב) וגם נמוגו וגו' (כפי שאמרה רחב למרגלים ששלח יהושע בן נון- שכל יושבי כנען נמוגו מפני עם ישראל), והוא אומרו כלביא יקום זה בערך גבורתו, ובערך מה שיהיה נחשב בעיני העולם וכארי יתנשא פרוש יותר ממה שהוא יהיו מנשאים בעיני העולם :

זאת אומרת שהקדוש ברוך הוא נפיל אימתה ופחד (על הגוים) כשעם ישראל יוצאים למלחמה העקר שיוצאים באחדות, שיוצאים 'כאיש אחד בלב אחד' ולכן ישתבח שמו לעד, גם כאשר אנו נמצאים בימים גורליים אלו, אנו מתפללים שהקב"ה יאמר די לצרותינו ויגאל אותנו גאלה שלמה אמן ואמן!

**שבת שלום,
בשורות טובות לכל בית ישראל,
משה בובי רב ק"ק היכל יהונתן,
גני אביב, לוד.**

- יש להישמע באזן מוחלט לכל הוראות המלצות פיקוד העשירי כאשר ההוראה היא בהסמכה בבית און לצאת בכל מהבית גם לא לחפילה.
- יש להתפלל אך ורק בבתי כנסת שיש בהם או בקרבנות מרחבים מוגנים זקנים וחולים שהליכתם איננה יתפללו בביתם
- מי שיש לו נשק ברשות (מצוה שישלם אותו ויחזיק גם בשבת)
- אם נשמעה אזעקה באמצע תפלת העמידה יש ללכת בשתיקה למרחב המוגן ולאחרי כן לחזור ולהתפלל מתחילת עמידה
- להשתדל בכל בית כנסת שיהיה לפחות אדם אחד חמום
- כל בית כנסת יש להניח מערב שבת מכשיר טלפון שיהיה זמין בשעת הצורך ניתן להחזיק טלפון על מצב רעטו בבית
- צריך להשאיר רדיו מול גל שקע כדי להעביר את ההצאות של פיקוד העשירי

**ביום ששי טו בתמוז
(ערב שבת קודש פרשת 'בלק')
יום הלילת רבנו
'אור החיים הקדוש'
רבי חיים בן עטר זצוק"ל
זיע"א**

"הרימו מכשול מדרד עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

דַּת פֶּאֶרְדַּת זַי עֵץ קֶבֶץ ו פֶּר זַי דַּת

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

הצור של רבי יהונתן אמדי שליט"א

רב בית הכנסת "יוסף תימ" - אור יהודה

מי אנשם? חברי או אני?

"ויאמר בלעם לאתון כי התעללת בי לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך:"

(ספר 'במדבר', פרשת 'בלק', פרק כב', פסוק כט')

שלום עליכם.

כידוע בלעם רצה ללכת ולקלל את עם ישראל אבל הקדוש ברוך הוא הפך לו את הקללה לברכה. בדרך האתון נטתה פעמים. פעם אחת היא הלכה בדרך וראתה את מלאך ה', ונטתה לשדה, ופעם שניה הלכה במשעול הכרמים, וראתה את מלאך ה', נדחקה לגדר, לחצה את רגלו של בלעם, והמשיכה בדרך.

בפעם השלישית המלאך כבר עמד במקום צר שאי אפשר לנטות לא ימין ולא שמאל, עמדה האתון במקומה ונעצרה. מה עושה בלעם הרשע? ויך את האתון במקל - מכה אותה במקל. פתח ה' את פי האתון והיא שואלת את בלעם 'מה עשיתי לך כי הפיתני זה שלש רגלים? מה עשיתי לך שאתה מרביץ לי שלוש פעמים? עונה בלעם לאתון 'כי התעללת בי' את צוחקת עלי. אני פה עם שרים נכבדים כאלה ואת עושה ממני צחוק? 'לו יש חרב בידי כי עתה הרגתיך' - הייתי הורג אותך.

לכאורה בלעם מזוית ראיתו צודק שהאתון מתעללת בו, אבל למעשה אנו יודעים שהמתעלל פה זו לא האתון אלא בלעם. הוא המתעלל! כי אילו הוא היה יודע שהאתון ראתה את מלאך ה' ונעשתה כל שבביקלתה להמשיך בדרך הוא לא היה מכה אותה. ה- 'בן איש חי' זצוק"ל מספר ספור שממחיש לנו שלפעמים אנחנו חושבים שהאחר הוא האשם ובסוף מתברר שאנחנו בעצמנו האשמים והמתעללים.

היה איזה תלמיד חכם אחד שאשתו ילדה בשעה טובה ומצלחת. הלדה היתה בשבת. זה לא היה כמו בזמננו שמפנים לבית הרפואה, אלא יולדות בבית. התלמיד החכם שידע כמובן שפקות נפש דוחה שבת, לקח גזרי עצים, והדליק מדורה בכדי שהיולדת והתינוק יתחממו. העשן התמר למעלה והשכן שהיה עם הארץ, ראה עשן מתמר מביתו של התלמיד החכם ואמר לעצמו, 'התלמיד החכם הזה שכלם מנשקים לו את הידים ועומדים לכבודו, מחלל שבת ואני אשתוק? אני חב ללכת ולהוכיח אותו על כך!' זה היה יום חרפי. הוא לקח את המטריה ועבר לחצר של התלמיד החכם והתחיל לחרף ולגדף ולהוכיח אותו, 'תתבייש לך! אתה מחלל שבת, צבוע, וכו'!"

אמר לו התלמיד החכם: 'תדע לך אני עשיתי מצוה ואלו אתה עשית כמה עברות! אני עשיתי מצוה, כי פקות נפש דוחה את השבת! וכל המקים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב 'ואלו קים עולם מלא' (סנהדרין לו) - עשיתי מצוה להחיות את אשתי ובני. לעמת זאת אתה לקחת בשבת מטריה - עברת על אסור מקצה. פתחת את המטריה - עברת על אסור אהל. העברת מרשות היחיד לרשות הרבים - עברת על אסור הוצאה. טלטלת את המטריה מרשות הרבים לרשות היחיד - עברת על עוד אסור. וראיתי גם ששחטת את המטריה מהגשם - עברת על אסור מלבן. כל כך הרבה אסורים עשית ואתה בא להוכיח אותי! מכאן אנו למדים שלפעמים אנו מאשימים אחרים ולמעשה אנחנו האשמים. מכאן נלמד מוסר השכל לבדק טוב את עצמנו לפני שאנו באים בתלונות לחברנו.

בזכות זה נזכה לחיים טובים ברכה והצלחה אשר ושלוחה אמן כן רצון שבת שלום.

בברכת ברוכים תהיו, בשורות טובות,

שבת שלום, בריאות, אשר ונחת,

הרב יהונתן אמדי שליט"א

הרשות השנייה: תדרי גל שקט יפעלו בשבת בטלוויזיה וברדיו

בשל המצב הביטחוני תפעיל הרשות השנייה תדרי גל שקט ובמקרה של אזעקה יושמעו בתדרים אלו קריאה להיכנס למרחב המוגן.

לאור המצב הביטחוני הנמשך, הרשות השנייה מעדכנת על תדרי הגל השקט שיפעלו במהלך השבת. התדרים יועברו בערוצי עידן + וברדיו עבור ציבור שומרי המסורת והציבור החרדי. במקרה של אזעקה היא תשמע בתדרים אלו בערים ובישובים הנקראים להיכנס למרחב המוגן.

התדרים יפעלו במערך עידן + בטלוויזיה וברדיו. להלן רשימת ערוצים והתדרים השקטים:

כאן מורשת של תאגיד השידור הישראלי - ארצי

רדיו קול חי + קול חי מיוזק - יפעל באזורים: מרכז, גוש דן וירושלים.

רדיו קול ברמה - יפעל באזורים: מרכז, גוש דן וירושלים.

תדרי הגל השקט ברדיו:

רדיו קול ברמה: 107.6 FM, 92.1 FM, 104.3 FM, 105.7 FM

רדיו קול חי: 102.5 FM, 92.8 FM, 93 FM

רדיו דרום: 101.5 FM

מורשת: 90.5 FM, 92.5 FM, 90.8 FM

יהי רצון שלא תצא תקלה תחת ידנו, ושלא נזקק לתדרי החרום הללו.

לפניות בעניין העלון: ניתן לשלוח הודעה לכתובת הדוא"ל הבאה:

rk-pk@hotmail.com

עשו לנו לייק בדף שלנו בפייסבוק: [תפארת יעקב ופרחה-עלון שבועי לשבת](#)

קודש ולמועדי ישראל

"הרימו מכשול מדרד עמי." (ישעיהו נז' יד') * נא לא לעיין בעלונים בזמן התפילה וקריאת התורה - שלא יצא שכרו בהפסדו !!!
* נא לא לטלטל העלונים במקום שאין בו ערוב כהלכה ! - העלון טעון גניזה

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה. לכבוד בורא עולם ולכבודה של שבת קודש המלכה !!!

הספור לשבת פרשת 'בלק' — 'רפואה למכה (הגנה אמתית)'

שְׁמַעְרַל הִיָּה עֲגֵלוֹן פְּשׁוּט וְכחוש, מִדִּי יוֹם הִיָּה מַעֲמִיס אֶת לְקוּחוֹתָיו עַל עֲגֵלָת הַעֵץ הַרְעוּעָה וְהַחֹרֶקֶת שְׁלוֹ וּמַעֲבִיר אוֹתָם לְמָקוֹם חֲפָצָם בְּתַמּוּרָה לְכַמָּה קוֹפִיקוֹת בּוֹדְדוֹת. פֶּרֶקֶסְתוֹ הִדְלָה הַסְפִּיקָה עֲבוּרוֹ בְּכָדִי לְכַלְכֵּל בְּקִשִּׁי אֶת יְלָדָיו הַרְפִּים וְאֶת נֹת בֵּיתוֹ. סוֹסָיו הַקְּשִׁישִׁים הָיוּ עֵיפִים וּמְרוּטִים כְּדָרְךְ קָבַע וְלוֹלֵא מִנֵּת הַשְּׁעוּרִים הַזְעוּמָה שֶׁשְׁמַעְרַל דָּאָג לְהַגִּישׁ לָהֶם מִדִּי עָרֵב, הֵם הָיוּ קוֹרְסִים תַּחְתֵּיהֶם כָּאֶבֶן שְׁאִין לָהּ הוֹפְכִין.

זֶה הָיָה עוֹד יוֹם שְׁגָרְתִּי בַּחֲנִיּוֹ הָאֶפְרוּרִים וְהַחֲדָגוֹנִים שֶׁל שְׁמַעְרַל, הוּא בְּדִיוֹק סֵים לְהוֹרִיד מִשְׁלַח רוּסִי מְכַבֵּד עֲטוּי בְּמַעֲלֵל פְּרוֹה כְּחוֹל בְּפֶרֶבְרִי וְרִשָּׁה הַבִּירָה, כְּאֲשֶׁר מִסְרֵן הַרְחוּב רָצָה, אוֹ יוֹתֵר נֶכוֹן דְּדָתָה דְּמוֹת עֲגֵלְגָלָה וְקוֹפְצָנִית. כְּאֲשֶׁר הַדְּמוּת הַתְּקַרְבָּה לְעֵבְרוֹ, הִבְחִין שְׁמַעְרַל כִּי מִדְּבַר בְּגֶבֶר מִזִּיעַ וְשָׁמֶן בְּמִיחָד. "אַתָּה מִגִּיעַ לִירוּסְלוֹבְקָה?" שָׁאַל הָאִישׁ בְּמַבְטָא זָר, "אֲנִי חִיָּב לְהַגִּיעַ לִירוּסְלוֹבְקָה בְּהֶקְדָּם!"

שְׁמַעְרַל בָּחַן אוֹתוֹ שׁוֹב בְּמַבְטוֹ, הָאִישׁ הַעֲצוּם שֶׁקֵּל כ־200 קִילוֹ לַפְּחוֹת, שְׁמַעְרַל הִבִּיט בַּחֲטוֹף בְּבִרְכֵי סוֹסָיו הַכְּחוּשִׁים בְּרַחֲמִים וְשֶׁקֵּל לְהוֹדִיעַ לַפְּרָנֶשׁ גָּדוֹל הַמַּמְדִּים כִּי הוּא מִזְמָן כְּבֹר לְנִסְיָה אַחֲרָת. אִךְ הַנוֹסֵעַ שֶׁעָנָה לָשֵׁם פֶּאֶבֶל, כִּד הַסְתַּבֵּר מִשְׁטוֹף הַמִּידַע הַבִּלְתִּי פוֹסֵק שֶׁבָּקַע מִפּוֹ, כְּבֹר הַתִּישָׁב בַּחֲבֻטָּה בְּמוֹשָׁב הַנוֹסֵעַ וְהַסְבִּיר שֶׁהוּא חִיָּב לְנִסֵּעַ לִירוּסְלוֹבְקָה כְּדִי לְבַקֵּר אֶת אִמּוֹ שְׁשׁוֹכֶבֶת עַל עֶרֶשׁ דָּוִי.

שְׁמַעְרַל, אוֹלִי בְּגֵלֶל שְׁנִכְמָרוֹ רַחֲמָיו עַל הָאִישׁ שֶׁעָשָׂה רָשָׁם אֲמָלֶל וְאֶבּוֹד וּבַעֲקָר בְּגֵלֶל שֶׁהִלָּה קָבַע עֲבָדוֹת בְּשִׁטָּח, הַתִּישָׁב בְּלֵב כְּבֹד עַל מוֹשָׁב הָעֲגֵלוֹן וְאוֹתָת לְסוֹסָיו הַמְסַפְּנִים לְהַתְחִיל לְנוֹעַ. צִירִי הָעֲגֵלָה הַעֲתִיקָה הִבִּיעוּ אֶת מַחְאָתָם הַצּוֹרֶמְנִית בְּקוֹל רֶם וְהַסּוֹסִים צִנְפוּ בַּחֲסֵר הַסְכָּמָה בּוֹלֵט וְאֵף עַל פִּי כֹן נוֹעַ תְּנוּעַ וְהָעֲגֵלָה יֵצְאָה לְמַסְעָה הָאֶרֶץ לְכוּוֹן יְרוּסְלוֹבְקָה.

בְּזִמָּן הַנִּסְיָה לֹא פָּסַק פּוֹי שֶׁל פֶּאֶבֶל מִגְרָסָא, הוּא שֶׁתָּף אֶת שְׁמַעְרַל לְמִרּוֹת שֶׁהֶאֱחָרוֹן רָמַז שֶׁהוּא מַעֲדִיף לְהַתְעַטֵּף בִּשְׂתִיקָתוֹ, וְהַחֵל לְסַפֵּר לוֹ אֶת כָּל קוֹרוֹת חֲנִיּוֹ מִהֵיוֹתוֹ יְלָד קָטָן וְעַד אוֹתָהּ נִקְדָּה שָׁבָה נִפְגְּשוּ דְרָכֵיהֶם בְּוִרְשָׁה. שְׁמַעְרַל הִנְהוּן בְּתַנוּעָה רָצִיפָה וְאַחִידָה לְמַשְׁמַע עֲלִילוֹתָיו הַסּוֹעֲרוֹת שֶׁל פֶּאֶבֶל, בְּעוֹד הוּא נוֹשֵׂא תַפְלָה חֲרִישִׁית שֶׁהַמַּסַּע הַכְּבֵד יִסְתַּיֵּם בְּשָׁלוֹם וְרַגְלִי סוֹסָיו וְאוֹפְנֵי מַרְכָּבָתוֹ לֹא יִכְרְעוּ תַּחַת הַלַּחַץ.

בַּעֲרֵךְ בַּחֲצִי הַדָּרְךְ לִירוּסְלוֹבְקָה, אֲשֶׁר יָגוּר שְׁמַעְרַל בָּא לוֹ, אֶחָד הַסּוֹסִים מַעַד לְתוֹךְ בּוֹר קָטָן שֶׁהָיָה מְכַסֶּה בְּשִׁכְבַּת קֶרֶחַ דִּקָּה. הַנְּפִילָה הָיָה עוֹרָרָה תְּגוּבַת שְׂרָשְׁרַת וְכָל כֹּחַ הַכְּבִידָה שֶׁהֻצְטָבַר בְּמַהֲלָךְ הַנִּסְיָה, הַתְּפָרֵץ בָּבַת אַחַת. סוֹסוֹ הַשְּׁנִי קָרַס גַּם הוּא בַּעֲקֻבוֹת חֲבָרוֹ, אוֹפְנֵי הָעֲגֵלָה נִשְׁבְּרוּ לְחִתִּיכוֹת וּמִרְכָּב הָעֲגֵלָה הַתְּפָרֵק לְרִסְסִים מַעֲיָף לְאוֹרֵי חֲלָקִי מַתְכָּת וּבִרְגִים מִשְׁחָרְרִים.

שְׁמַעְרַל עָמַד וְהִבִּיט מִתְסַכֵּל בְּמִטָּה פֶּרֶקֶסְתוֹ הַשְּׁבוּר לְגוֹרְמִים, מִגְּפִיו שֶׁקָּעוּ כְּחֻצֵי מִטָּר בְּשִׁלְג הַסְמִיד וְהוּא לֹא יָדַע אֶת נִפְשׁוֹ מִרַב צָעַר. "מִדּוּעַ הֵייתִי צָרִיד לְקַחַת אֶת עֵב הַבָּשָׂר הַזֶּה" חִשַּׁב לְעַצְמוֹ בְּזַעַם צָעוֹר. "בְּמֹו יְדִי הִרְסֵיתִי לְעַצְמִי אֶת הַחַיִּים, מָה אֶעֱשֶׂה עִכְשָׁיו?". בְּמַקְבִּיל פֶּאֶבֶל חִלַּץ אֶת עַצְמוֹ בְּמֶאֱמָץ מִהֲרִיסוֹת הָעֲגֵלָה שֶׁפָּעַת דְּמָתָהּ יוֹתֵר לְחִבְלִית עֲצִים לְהַסְקָה, נִעַר אֶת בְּגָדָיו וְהִבִּיט בְּמַמְדֵי הַהֶרֶס.

"טוֹב תִּרְאֶה כַּעַת אֶת הַצַּד הַחַיּוּבִי" הוּא נִיסָה לְהַתְלוּצֵץ עִם שְׁמַעְרַל, "לְפָחוֹת זֶה לֹא קָרָה מְקַדָּם, כְּשֶׁחֲצִינוּ אֶת הַגָּשֶׁר מַעַל הַנְּפִילָה. שְׁמַעְרַל לֹא הָיָה בְּמַצָּב רוּחַ לְהַתְלוּצְצוּיּוֹת, הוּא הִסֵּב אֶת פְּנֵיו לְצַד הַשְּׁנִי וְהִלִּיט אֶת פְּנֵיו בְּכַפּוֹת יְדָיו, כְּשֶׁהוּא מְבַכָּה אֶת מֶר גּוֹרְלוֹ.

כְּאֲשֶׁר נִרְגַע קֶצֶת, הֵם בְּדָקוּ אֶת מַצַּב הַסּוֹסִים, אִךְ אֵף אֶחָד מֵהֶם לֹא הָיָה כְּשִׁיר לְהַמְשִׁיךְ בְּמַסַּע וּבִטָּח שֶׁלֹּא לְהַרְכִּיב אֶפְלוֹ אֶת שְׁמַעְרַל הַצָּנוּם עַל גִּבּוֹ. הֵם הִמְשִׁיכוּ לְפָלֵס אֶת דְּרָכָם בַּיַּעַר הַחֲשׁוֹךְ בְּתַקְנוֹה שֶׁיִּמְצְאוּ מָקוֹם לְהִנִּיחַ אֶת רִאשָׁם וּלְכַלְכֵּל אֶת צַעֲדֵיהֶם הַבָּאִים.

לְאַחַר צַעֲדָה שֶׁל שְׁעָה בְּמִזְגַּ הָאֹרִיר הַקְּפוּא, הֵם מִצְּאוּ בִקְתָה קִטְנָה וְנִטוּשָׁה, "זֹו בִקְתָה שֶׁל צִידִים, הֵן מְאִישׁוֹת בַּעֲקָר בַּחוּרָף כְּאֲשֶׁר בַּעֲלֵי הַחַיִּים מְסֻתּוֹבְבִים בַּחוּרָף" הַסְבִּיר פֶּאֶבֶל בְּיַדְעָנוֹת. הֵם הִדְלִיקוּ אֵשׁ בְּתַנּוּר הַקָּטָן שֶׁבִּבְקָתָהּ, הִנִּיחוּ אֶת רִאשָׁם עַל דְּרָגָשִׁי הַעֵץ הַקָּשִׁים וְנִרְדְּמוּ מִיָּד.

כְּעֵבֶר כְּמָה שְׁעוֹת הֵם הִתְעוֹרְרוּ לְקוֹל צַעֲקוֹת וּצוּחוֹת פְּרוּעוֹת, שְׁמַעְרַל נִגַּשׁ לְחַלּוֹן הַקָּטָן וְהִבִּיט חוּצָה. הוּא מִצָּא אֶת עַצְמוֹ מְסַתְּכֵל עַל חֲבוּרַת קוֹזָקִים שְׁכוּרִים וּפְרוּעִים. אֶחָד מֵהֶם הִבְחִין בּוֹ וּמִיד זֶהָ אֶת חֲזוֹתוֹ הִיְהוּדִית. "זִיד!" צָרַח הַקּוֹזָק הַשְּׁכוּר וְחֲבָרָיו עָטוּ עַל הַבִּקְתָּה הַקִּטְנָה. פֶּאֶבֶל הִמְנִימָם שֶׁהִבִּין מִיָּד מָה קוֹרָה, קִפֵּץ מִיָּד מִמְּקוֹמוֹ וְנִשְׁעַן עַל דֶּלֶת הַבִּקְתָּה.

חֲבוּרַת הַקּוֹזָקִים הִמְשִׁלְהֵבִים נִסּוּ לְדַחֵף אֶת הַדֶּלֶת בְּכָל כּוֹחַם, אִךְ מִשְׁקֻלוֹ הָרֵב שֶׁל פֶּאֶבֶל הָעָמִיד אֶת הַדֶּלֶת עַל צִירָה כְּעִשׂוּיָה מְבִטּוֹן יָצוּק. הֵם נִסּוּ לְדַחֵף אוֹתָהּ, לְבַעֵט בָּהּ וּלְפָרֵץ אוֹתָהּ בְּכָל כּוֹחַם, אִךְ לֹא הִצְלִיחוּ לְהִזְזֶיהָ בְּמִילִימֶטֶר. בְּאֲמָצֵה הַהִמְלָה הַסּוֹעֲרָת הִגִּיחַ קוֹזָק מְבָהֵל עַל סוֹסוֹ וְצָעַק שְׁכוּחוֹת הַצָּבָא הַפּוֹלְנִי בְּדְרָכָם לְאֹזוֹר. הַקּוֹזָקִים הִמְאֻכְזָבִים צָעֲקוּ לְעִבְרָם אִיוֹמִים שׁוֹנִים, וְלְבִסּוֹף עָלוּ עַל סוֹסֵיהֶם וְהִתְנַדְּפוּ מִהַמָּקוֹם.

שְׁמַעְרַל גָּלַשׁ לְרַצְפָּה רוּעֵד כְּלוֹ וּפֶאֶבֶל תָּמַד בּוֹ וְהִשְׁקָה אוֹתוֹ מִמִּי הַשְּׁלָג הַמוֹמַסִּים שֶׁאֲגַר מִבְּעוֹד מוֹעֵד בְּכַד מַתְכָּת גָּדוֹל, שְׁמַעְרַל בָּרַךְ בְּכוּנָה וְגִמָּא מִן הַמִּים. הֵם נִרְדְּמוּ שׁוֹב, וּבִבְקָר הִגִּיעוּ הַצִּידִים שֶׁהִעִירוּ אוֹתָם וְלוֹו אוֹתָם לִירוּסְלוֹבְקָה. "בְּרַגַע שֶׁהָיָה לִי כֶּסֶף, לֹא אֶקַּח אוֹתָךְ עַל הַהֶפְסֵד שֶׁנִּגְרַם לָךְ!" הִבְטִיחַ פֶּאֶבֶל לְשְׁמַעְרַל שֶׁלֹּא תִּלָּה תַקְנוֹה מִרְבָּה בְּהִבְטָחוֹתָיו שֶׁל עֵב הַבָּשָׂר. אֲלָא שֶׁלֹּא חָלְפוּ עֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שְׁעוֹת, וּפֶאֶבֶל הַתִּישָׁב בְּפֶתַח הָאֲכֻסְנִיָּה שֶׁל שְׁמַעְרַל כְּשֶׁבִידוֹ צָרוֹר כֶּסֶף שֶׁהִסְפִּיק לְרִכִּישַׁת עֲגֵלָה חֲדָשָׁה וְאֶפְלוֹ שְׁלוֹשָׁה סוֹסִים בְּרִיאִים וְחֻזְקִים. "אֲמִי הוֹרִישָׁה לִי אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה, אֲנִי מַעֲדִיף לָתֵת לָךְ אוֹתוֹ כְּדִי לְפָצוֹת אוֹתָךְ עַל הַנֶּזֶק שֶׁנִּגְרַם לָךְ. עַצֵּם הַעֲבָדָה שֶׁהִנְעִיתִי לְרִאוּת אֶת אֲמִי הַשּׁוֹכֶבֶת עַל עֶרֶשׁ דָּוִי, מִסְפִּיק עֲבוּרִי וְאִינִי צָרִיד יוֹתֵר מִכָּךְ..." אָמַר פֶּאֶבֶל וְנִעְלַם לְתוֹךְ הַשְּׁלָג שֶׁכַּסָּה אֶת הָעִירָה...

הספור בהקשר לפרשתנו- פרשת 'בלק'

פעמים רבות במקרים שבהם נגרם חילול צער או נזק, מקדים הקב"ה רפואה למכה. דוגמה לכך, נתן לראות בפרשה שלנו שבה בלעם בעל העין הרעה מנסה לקלל את ישראל, אבל הקב"ה הקדים תרופה למכה והזהיר אותו שלא ללכת עם שרי בלק ולקלל את עם ישראל. ולמרות זאת, כאשר מגיע בלעם לקלל את ישראל, הוא לא מצליח לעשות זאת ומברך אותם בברכת 'מה טובו אהליך יעקב משכנתיך ישראל'...